

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXI. ZATURDAG den 12den JANUARY 1833. N. 2.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

BYLAGEN

Behoorende aan de mededeeling, op den 18den October door Z. E. den Minister van Buitenlandsche Zaken aan de Staten Generaal.

Afschrift eener NOTA, *door de Konferentie van Londen, onder dagteekening van 10 July 1832, aan den Belgischen Gevolmagtigde gezonden.*

De ondergeteekenden hebben de eer Mynheer den Belgischen Gevolmagtigde te verwittigen, dat zy, van den Nederlandschen Gevolmagtigde mededeelingen ontvangen hebbende nopens de stappen, vermeld in hunne nota van 11 Juny aan Mynheer den Generaal Goblet, en in die mededeelingen eene wezenlyke toenadering gevonden hebbende betrekkelyk het vraagstuk van het grondgebied, alsmede gegronde aanmerkingen opzigtelyk eenige punten in hunne voorstellen vervat—met den meesten aandrang hunne vragen herhaald hebben, met het doel, aangewezen by de, op den 11den Juny aan Mynheer den Belgischen Gevolmagtigde gerigte nota.

De ondergeteekenden nemen deze gelegenheid waar, enz.

Aan den Heere Gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Nederlanden.

Londen, den 10den July 1832.

De ondergeteekenden, Gevolmagtigden van Oostenryk, Frankryk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland, hebben de eer gehad, van de mededeelingen te ontvangen die Zyne Excellentie de Heer Nederlandsche Gevolmagtigde hun den 30sten Juny wel heeft willen toezenden.

Zonder voor het oogenblik te antwoorden op diegene der nota's van den Heere Baron van Zuylen van Nyevelt, die slechts uit een geschiedkundig oogpunt van belang is, en zich voorbehoudende, om by eene andere gelegenheid op verscheidene daarin aangevoerde redeneringen en op hetgeen men daarin tracht te bewyzen, terug te komen, zyn de vredelievende wenschen der ondergeteekenden te levendig, en hechten zy aan het zoo veel mogelyk verhaasten der ontknooping van de onderhandelingen der Londensche Konferentie een te regtmatig gewigt, dan dat zy niet alsnu uitsluitend hunne aandacht zouden vestigen op de middelen, om dat doel te bereiken, en, om door de oplossing van het Belgische vraagstuk de wenschen van alle de Kabinetten van Europa te vervullen.

Met dat doel zullen zy thans slechts die nota van Z. Exc. den Heer Gevolmagtigde der Nederlanden behandelen, die regtstreeks tot hunne voorstellen van den 11den Juny betrekking heeft, alsmede de beide ontwerpen van overeenkomst, waarvan diezelfde Nota verzeld ging.

Het eene daarvan is een ontwerp van verdrag in vier artikelen tusschen de vyf Hoven en Nederland. Daar de Konferentie, wat dit stuk aangaat, slechts weinige aanmerkingen te maken heeft, en daar deze aanmerkingen minder den inhoud der voorgestelde bepalingen, dan wel de bewoordingen, waarin zy zyn opgesteld, betreffen, zoo houden de ondergeteekenden het niet voor noodzakelyk, die in de tegenwoordige Nota te ontwikkelen, overtuigd, dat indien de moeyelykheden slechts omtrent deze punten bestonden, het wegruimen daarvan, door middel van een onderhoud met Zyne Excellentie den Heere Gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Nederlanden geene moeite zoude kosten.

Ten aanzien van het tweede ontwerp, hetwelk de Heer Baron van Zuylen van Nyevelt hun den 30sten Juny heeft medegedeeld, kent hy reeds, ten gevolge der hem mondeling medegedeelde opmerkingen, de gewigtige redenen, waarom de ondergeteekenden dit ontwerp voor onvolledig en onaannemelyk houden.

Hetzelve behelst, wel is waar, eene nagenoeg volledige toetreding tot de bepalingen wegens het grondgebied, die door de Konferentie van Londen sedert den 15den October 1831 zyn aangeduid; maar men vindt daarin aan eenen anderen kant gapingen omtrent niet minder wezenlyke punten; het berooft Belgie zoo wel van de handelswegen, waarvan het gebruik, volgens de laatste voorstellen der ondergeteekenden, het onderwerp van minnelyke en op het wederkeerig belang gegronde schikkingen moest uitmaken, als van die, welke het kabinet van 's Gravenhage, in deszelfs vroegere memorien, verre was van te weigeren; voegt daarby bepalende clausule; stelt vast, dat Belgie, hetwelk reeds, by de berekening der jaarlyksche rente van 8,400,000 Nederlandsche guldens, de kosten van het Amortisatie-Syndikaat heeft zien opnemen, desniettemin in de baten dier instelling niet deelen zal stelt byzondere eigendommen, welker teruggave plaats moet hebben, met eigendommen van eenen anderen aard gelyk; en levert, zonder van andere veranderingen te spreken, die niet tot hoofdpunten betrekking hebben, maar evenwel van gewigt zouden zyn, ten aanzien van den vorm, hinderpalen op, die zelfs door den levendigsten wensch tot bevrediging niet uit den weg geruimd zouden kunnen worden.

Te dien aanzien kunnen de ondergeteekenden dus niet andere dan zich gedragen aan de mondeling jegens den Heere Nederlandsche Gevolmagtigde gemaakte opmerkingen, en tevens het diep leedwezen uitdrukken, waarmede zy vernomen hebben, dat Z. M. de Koning der Nederlanden hunne voorstellen van den 11den Juny verworpen had.

Indien de Heer Baron van Zuylen van Nyevelt slechts belast was geweest, om hun bedenkingen mede te deelen over eenige byzonderheden der nieuwe clausulen, die door de Konferentie van Londen zyn voorgesteld; of wel over termynen, die Z. M. den Koning der Nederlanden gewenscht zoude hebben meer in verband te brengen met het waarschynlyke tydstip der bekrachtigingen van het verdrag, dat hy gesloten zoude hebben; of eindelyk over de regten van scheepvaart, die hy sedert de maand January 1831 gepast geoordeeld had niet meer te heffen;—dan zouden de ondergeteekenden waarschynlyk middelen gevonden hebben, om zich met den Heere Nederlandschen Gevolmagtigde te verstaan.

Zy willen volgaarne toestemmen, dat de verdragen, om uitgevoerd te kunnen worden, volledig moeten zyn, en dat zy om volledig te kunnen heeten, bekrachtigd moeten wezen. Maar toen zy den 11den Juny, den dag van 20July voor de ontruiming van het wederzydsch grondgebied voorstelden, hadden zy gemeend, dat in het geval eener aanneming hunner voorstellen door Z. M. den Koning der Nederlanden, het alsdan tusschen Nederland en Belgie gesloten verdrag lang vóór den 20sten July door de beide overeenkomende partyen zoude zyn bekrachtigd, en dat zelfs het verdrag tusschen de vyf Mogendheden en Nederland alsdan reeds door de meerderheid dier Mogendheden van eene laatste bekrachtiging zoude zyn voorzien, terwyl die der andere Mogendheden slechts voor een kort tydsverloop kon achter blyven; zy hadden gemeend, dat door dezen termyn vroeper vast te stellen ook het tydstip vervroegden, waarop Nederland zich van de daarop drukkende lasten ontheven zoude zien; zy hadden gemeend, dat zy, indien zy aan dat land, door middel van eene wederkeerige en spoedige ontruiming van het wederzydsch grondgebied, de gelegenheid verschaften tot het aanvangen van eene wezenlyk voordeelige ontwapening, tevens eenen wensch voorkwamen, dien de Koning in zyne zorg voor het heil van zyn volk had moeten vormen.

Aan eenen anderen kant zoude de Konferentie van Londen voorzeker niet voorgesteld hebben, dat de vaart op de stroomen en rivieren, die het Nederlandsche grondgebied en het Belgische grondgebied, vaneen scheiden, of gelykelyk doorloopen, voorloopig aan dezelfde regten onderhevig zoude zyn, als die welke daarop tot dus verre geheven wierden, indien zy had kunnen weten, dat geen zoodanig regt thans bestond. Aan eene opmerking, in dezen geest door Zyne Excellentie den Heere Baron van Zuylen van Nyevelt voorgesteld, zoude dan ook uit den aard der zaak door de ondergeteekenden gevolg gegeven zyn.

Zulke zoude insgelyks het geval zyn geweest ten aanzien der ophelderingen, door de Konferentie in hare memorie van den 4den January 1832 gegeven. Het gezag van deze memorie is by verschillende gelegenheden door de beide partyen ingeroepen. Indien dus werkelyk eene stellige vermelding dezer zelfde ophelderingen in de tusschen die partyen te sluiten overeenkomst er toe kon bydragen, om altyd treurige oneenigheden tusschen dezelve voor te komen, dan zou het niet moeijelyk geweest zyn, dat doel te bereiken, ofschoon ook de verbale Nota van den 11den Juny van dien aard scheen, dat daaraan volkomen beantwoord wierd.

Maar Mynheer de Nederlandsche Gevolmagtigde bepaalt zich niet tot de hiervoor onderzochte tegenwerpingen, die gemakkelyk uit den weg te ruimen waren geweest. Hy heeft last, om de laatste voorstellen der ondergeteekenden te verwerpen, op grond van overwegingen, welker regtmatigheid en juistheid de Konferentie van Londen niet kan toestemmen.

Volgens de Nederlandsche Regering zouden de ophelderingen en bygevoegde artikelen van den 11den Juny de hinderpalen niet uit den weg ruimen, die tot nu toe Z. M. den Koning der Nederlanden zouden hebben belet van tot de 24 artikelen van den 15den October toe te treden.

Deze hinderpalen nu hadden, voor zoo verre het Kabinet van 'sGravenhage die in deszelfs achtereenvolgende mededeelingen heeft doen kennen, betrekking, deels tot de bepalingen omtrent het grondgebied, deels tot de zoodanige, die het onderwerp der hiervoren vermelde, ophelderende en bygevoegde artikelen uitmaken. De eerste zyn opgeheven door het ontwerp van verdrag, hetwelk de Heer Baron van Zuylen van Nyevelt belast is geweest, aan de ondergeteekenden mede te deelen. De andere bestaan niet meer; want door tot de voorstellen der Konferentie van den 11den Juny toe te treden, zoude Z. M. de Koning der Nederlanden in het wezen der zaak niet tot de 24 artikelen, maar tot 21 van de 24 oorspronkelyke artikelen toetreden. Z. M. zoude daarenboven tot drie nieuwe artikelen toetreden welke ten doel zouden hebben, om veranderingen, met wederzydsche toestemming en op het wederkeerig geryf gegrond, betreffen, het zy in de wyze van uitvoering van het IX en XII der oorspronkelyke artikelen, het zy in die artikelen zelve, het zy eindelyk in de mogelyke kapitalisatie der jaarlyksche rente, welke door art. XIII ten laste van Belgie is gekomen. In dit opzigt is de bedoeling der Londensche Konferentie tastbaar, daar toch by het 2de en 3de der nieuwe artikelen verklaard wordt, *dat de wyzigingen, die de oude artikelen, ten gevolge van minnelyke onderhandelingen tusschen de beide partyen, op derzelver wederzydsch geryf gegrond, zouden ondergaan, in het oog der vyf Hoven dezelfde kracht en waarde zouden hebben, als of onmiddelyk in de overeenkomst voorkwamen.*

Niet naauwkeuriger is het, te beweren, dat de Konferentie van Londen, door die bygevoegde artikelen, vraagstukken over beginselen onbeslist gelaten heeft. Wel verre van daar, hebben de eenige vraagstukken, welker oplossing zy laat overblyven, enkel betrekking tot toepassing en ondergeschikte byzonderheden. Zy heeft toch met der daad in het tweede de hier bedoelde artikelen twee beginselen vastgesteld, waarop het hier hoofdzakelyk aankomt, namelyk, ten eerste, dat de door haar aangehaalde algemeene beschikkingen der akte van het Weener Kongres toegepast zullen worden, en in de tweede plaats, dat de toepassing in byzonderheden dezer algemeene beginselen, die in de oorspronkelyke artikelen van 15 October had plaats gehad, in overeenkomst met hetgeen de Konferentie voor het wederkeerig geryf der beide partyen hield, plaats zal hebben by eene minnelyke schikking, volgens hetgeen de partyen zelven, voor derzelver wederzydsch geryf zullen houden.

Na alzoo te hebben aangetoond, dat de verwerping der voorstellen van den 11den Juny gegrond is op tegenwerpingen, die deels gemakkelyk zyn weg te ruimen, deels by een meer gezet onderzoek dierzelfde voorstellen ten eenenmale verdwynen; blyft aan de ondergeteekenden niets anders over, dan dezelve op nieuw aan den Heere Nederlandsche Gevolmagtigde te doen.

Zy verwittigen hem intusschen, dat zy by het eerste der bygevoegde artikelen voldaan hebben aan zyne bedenkingen over den oorspronkelyk voor de ontruiming van het wederzydsch grondgebied vastgestelden termyn, en by een vierde artikel aan zyne aanvrage betrekkelyk de ophelderingen, in de memorie der Londensche Konferentie van den 4den January 1832 vervat.

Mynheer de Nederlandsche Gevolmagtigde eindigt zyne Nota met de herinnering van het beginsel, volgens hetwelk iedere onafhankelyke natie vry is in het nemen harer besluiten. Dit beginsel is onbetwistbaar, maar niet minder is het dit, dat iedere onafhankelyke natie, die naar billykheid de belangen der andere Staten in het oog houdt, eene wezenlyke waarde aan hunne vriendschap hecht, de vryheid in het nemen harer besluiten ondergeschikt maakt aan eene behoedzame berekening der gebeurtenissen, die zy door het tot uitersten te laten komen zoude uitlokken, en aldus bewyzen geeft, dat zy den vrede op prys weet te stellen, welverdiende aanspraak op de algemeene achting en genegenheid verwerft.

De ondergeteekenden vleyen zich, dat die waarheden door het Kabinet van 'sGravenhage niet zullen miskend worden. Na twintig maanden onderhandelens, zyn de voorstellen, die zy daaraan op nieuw doet toekomen, de laatste, welke uit den boezem der Konferentie kunnen voortvloeijen. Zy vorderen een antwoord, waarvan het gewigt en de drang te levendiger door den Koning zal worden gevoeld, om dat het over de toekomst moet beslissen.

De ondergeteekenden hebben de eer, enz.

Artikel. I.

Het spreekt van zelf, dat by het overgaan tot de we-

derzydsche ontruiming van het grondgebied, de steden, plaatsen en oorden, die van heerschappy veranderen,— eene ontruiming, die uiterlyk veertien dagen na de uitwisseling der bekrachtigingen van de verdragen van beden moet geëindigd zyn,—de wederzydsche krygsbenden, in overeenkomst met het algemeen gebruik, de voorwerpen zullen medenemen, welke aan den Staat, dien zy dienen, toebehooren, met uitzondering van de zoodanige, die tot de militaire begiftiging der gezegde plaatsen behooren.

Art. II.

Onmiddelyk na de ontruiming van het wederzydsch grondgebied, zullen de beide Staten Kommissarissen afvaardigen, die te Antwerpen byeen zullen komen, om aldaar over eene minnelyke schikking, volgens het wederzydsch geryf der beide landen, met betrekking tot de uitvoering der artikelen IX en XII van de tegenwoordige overeenkomst, te onderhandelen, en die te sluiten; blyvende de uitvoering der gezegde artikelen IX en XII opgeschort tot aan het einde dier onderhandeling.

Alle de wyzigingen en veranderingen, die gezegde Kommissarissen overeen zouden komen van in de boven vermelde artikelen IX en XII te maken, zouden in de oogen der Hoven van Oostenryk, Frankryk, Groot-Britannie, Pruissen en Rusland dezelfde kracht en waarde hebben, als of zy in de tegenwoordige overeenkomst waren begrepen.

Intusschen is de bedoeling, dat de beide partyen het beginselen als bepaaldelyk aangenomen zullen beschouwen, volgens hetwelk de artikelen 108 tot 117 ingesloten van de algemeene Weener Kongres-akte, betrekkelyk tot de vrye vaart op de bevaarbare stroomen en rivieren, op de bevaarbare stroomen en rivieren toegepast zullen worden, die het Belgische grondgebied en het Nederlandsche grondgebied van een scheiden of gelykelyk doorloopen, en dat de beide Staten voorloopig voor de vrye vaart op de stroomen en rivieren, die het Nederlandsche grondgebied en het Belgische grondgebied van een scheiden of gelykelyk doorloopen, het tarief der overeenkomst, den 31sten Maart 1831 te Mainz geteekend, zullen aannemen, te gelyk met de andere beschikkingen der voorzeide overeenkomst, voor zoo verre zy op de hierboven vermelde stroomen en rivieren toepasselyk zyn.

Art. III.

Indien de Nederlandsche en Belgische Kommissarissen, die zich te Utrecht moeten vereenigen, zich kunnen verstaan over de middelen, om de jaarlyksche rente van *f* 8,400,000 Nederlandsch, welke ten laste van Belgie blyven, tegen een billyken maatstaf en naar het wederzydsch geryf te kapitaliseren, dan zouden de schikkingen, waaromtrent zy overeengekomen waren, in de oogen der Hoven van Oostenryk, Frankryk, Groot-Britannie, Pruissen en Rusland dezelfde kracht en waardy hebben als of zy een deel uitmaakten der tegenwoordige overeenkomst.

Art. IV.

Het is de bedoeling, dat de artikelen VII, VIII, X, XI, XVII en XXIII begrepen en uitgevoerd zullen worden in den zin der ophelderingen, te dien aanzien gegeven in de memorie der Konferentie van Londen van 4 January 1832. Het is evenzoo de bedoeling, dat de betaling der in art. XIII vermelde rente moet gerekend worden niet van 1 January maar van 1 July 1832, en dat art. XIV op de volgende wyze moet worden uitgevoerd: Daar Holland sedert 1 November 1830 uitsluitend alle voorschotten gedaan heeft, benoodigd voor de dienst der geheele staatsschuld van het Koningryk der Nederlanden tot den 1sten July 1832 ingesloten, zoo is er overeengekomen, dat gezegde voorschotten, gerekend van 1 November 1830 tot en met 1 July 1832, voor twintig maanden, naar evenredigheid der som van 8,400,000 gulden jaarlyksche renten, waarmede Belgie zich belast heeft, by derde gedeelten door de Belgische aan de Nederlandsche schatkist terugbetaald zullen worden.— Het eerste derde gedeelte dezer terugbetaling zal door de Belgische schatkist aan de Nederlandsche voldaan worden, drie maanden na de uit wisseling der bekrachtiging van het tegenwoordige verdrag; de twee laatste derde gedeelten zullen voldaan worden van drie tot drie maanden na de betaling van het eerste. Voor de twee laatste derde gedeelte zal aan Holland eene rente te goed gedaan worden, berekend tegen 5 ten honderd in het jaar, tot aan de geheele voldoening toe.

Gouvernements Wissels.

DE ondergeteekende van den HoogEdele Gestrengen Heer Directeur der kolonie autorisatie bekomen hebbende tot het doen van annonce ter inschryving voor Gouvernements Wissels, brengt hierby ter kennis van de belanghebbenden, dat op aanstaanden Woensdag den 16den dezer maand beschikt zal worden over Vyf Stellen Wissels, elk van *f* 1000. 00, en dat de inschryvings biljetten tot het erlangen derzelve op den hierin genoemden dag des vóórmiddags te elf ure zullen behooren ingeleverd te worden.

De Ontvanger by het Hoofd Bestuur,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 11den January 1833.

Curaçao den 29sten December 1832.

VAN wege Directeur in Rade van Policie wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, brieven van manumissie zyn verleend geworden aan de Slavin *Accencion* en het Slavenkind *José Hilario Heringa*, toebehoord hebbende aan den boedel van wylen FRANCOISE BERGERAC, en dat de genoemde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

Anna Pollÿn, en
Joseph Rinkel.

W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 11den January 1833.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 16 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd.
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretaris van het Gemeente-Bestuur,
den 4den January 1833.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand January zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger dan 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KENNISGEVING.

DE ondergeteekende brengt ter kennis van een ieder wien zulks moge aangaan, dat de volmagt van de Heeren GABRIEL DACOSTA GOMEZ DE LA PENHA en DAVID HAIM HENRIQUEZ DE CASTRO te Amsterdam op de Heeren M. H. SENIOR en MOSES CARDOZE alhier, als Executeuren des Boedels van wylen den Heer DANIEL DACOSTA GOMEZ DE LA PENHA, ingetrokken is; en dat degenen welke gelden aan gemelden Boedel verschuldigd en op dit eiland woonachtig zyn, van heden af alleen en uitsluitend aan den ondergeteekenden rekening en verantwoording te doen hebben, zoo wel voor Kapitaal als Interessen daarop vervallen en verschuldigd, als zynde hy ondergeteekende uitsluitend en alleen door de bovengemelde Heeren Executeuren wettig daartoe gemagtigd; aldus zullen van nu af aan, alle betalingen aan hem, of by deszelfs afwezigheid aan den Heer CHRISTIAN WILHELM MEYER, die in dit geval als deszelfs representant benoemd is, behooren gedaan te worden.

By deze gelegenheid wordt kennis gegeven aan die genen welke achterstallige Interessen verschuldigd zyn, om dezelve in den tyd van Twee Maanden, te rekenen van heden, aftebetalen; by gebreke van dien zullen er wettige maatregelen tegen hen worden in het werk gesteld, zonder verdere waarschuwing nog onderscheid van persoon.

Het zal onnoodig en vruchteloos zyn om eenige verzoeken tot uitstel van betaling der Interessen in te leveren, er zal geen gehoor aan gegeven worden, wyl er speciale voorschriften tot geregtelyke vervolging en likwidatie door de belanghebbenden ingezonden zyn.

G. F. LENZ.

Curaçao den 1sten January 1833.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende in kwaliteit als Testamentaire Executeur in den Boedel en Nalatenschap van wylen den Heer CORNELIS ELLIS, zal op Maandag den 21sten dezer by Publieke Opveiling ter Weeskamer doen verkoopen, op zeer voordeelige voorwaarden, een stuk gronds genaamd RUST en VREDE, gelegen in de Oost Divisie, 2de District, alsmede eenige Slaven, enz.

LUCAS HANSZ.

Den 10den January 1833.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JANUARY.

5.	golet Casualidad, Chirino,	Cumarebo
	bark Generaal Borras, Soto,	Adicora
7.	brik Cervantes, Harves,	Barbados
	golet Bochingham, Rummage,	Nieuw York
	—— Napoleon, Durll,	Trinidad
8.	bark Monsarate, Arce,	Aguadilla
	—— Anna Isabel, Aldama,	Aruba
10.	—— St. Thomas Packet, Marsan,	St. Thomas

UITGEKLAARD—JANUARY.

5.	bark Margaritha, Lopez,	
7.	brik Napoleon, Durll,	
11.	golet Casualidad, Chirino,	

Met de aankomst van een vaartuig van St. Thomas, heeft men tÿding uit Londen tot den 22sten en de *Falmouth Packet* tot den 24sten November jl. ontvangen.

De zamenspanning van Frankrÿk en Engeland is niet gebleven bÿ bedreigingen, maar er zÿn werkelÿk maatregels van dwang genomen geworden om den Koning der Nederlanden van zÿn wettig bezit te berooven. 42,872 man infanterie en 12,513 man ruiterÿ van de Fransche troepen zÿn binnen Belgie gerukt. De Maarschalk Gerard heeft zÿn hoofdkwartier te Berchem en de Hertog van Orleans het zÿne te Contech gevestigd. De Fransche troepen zÿn op den bepaalden dag van 15 November, binnen Belgie getrokken; en het gansche leger zal 75,000 man sterk zÿn.

De Heer Neuville, Intendant Generaal van het Fransche leger, had eene bÿeenkomst met den Generaal Chassé, welke niet gunstig is afgeloopen. Men veronderstelde dat het kasteel op den 22 November zal opgeëischt worden, doch geloofde ook met regt er bÿ dat Generaal Chassé als nog geene groote haast maakt, om hetzelve over te geven.

De Franschen hebben zich als nog echter niet in de stad gewaagd, doch hebben zich om het kasteel geschaard, evenwel geloofde men dat zÿ binnen de stad zullen rukken, aangezien het kasteel van den kant der stad het meest genaakbaar is; dus kan men verwachten spoedig te vernemen dat de aloude stad Antwerpen in een' puinhoop veranderd is, en waarmede Frankrÿk en Engeland hun doel zal bereikt hebben.

Generaal Gerard is zoo mal geweest om te veronderstellen dat Generaal Chassé in zÿn voorstel zal treden om de stad Antwerpen neutraal te houden. Dit is niet geschiedt en 10,000 man Franschen zullen de Belgen in de bezetting der stad vervangen.

De Fransche troepen hebben al de Belgische posten in de nabÿheid van het kasteel afgelost.

Men schÿnt de Belgische troepen geheel te willen sparen; en gelÿk zÿ zelven zeggen, zullen zÿ de eer niet hebben om het kasteel intenemen, maar echter toegelaten zullen worden om het te zien innemen en naderhand voor dat zien betalen.

Het groote hoofdkwartier der Belgische troepen zou op den 18den te Leuven gevestigd zÿn geworden. Het hoofdkwartier der eerste afdeeling te Diest; dat der tweede te Herrenthal; dat der derde te Tirlemont; en dat der vierde te Terveuren.

Het schÿnt dat de Franschen beducht zÿn voor een inval van de Pruissen in Belgie, want de Maarschalk Gerard is onderrigt geworden om het tot het optrekken van al zÿne troepen naar de zuid zÿde van Brussel gegeven bevel interoepen; zÿ zouden eene andere rigting nemen om de Pruissen tegen te houden. Dit is maar eene veronderstelling. Het tegen bevel om al de Fransche troepen niet naar de zuid zÿde van Brussel te laten oprukken, zal waarschÿnelÿk om geheel andere reden gegeven zÿn; waar blÿft anders de Maarschalk Soult met zÿne 100,000 Franschen?

Dit is echter waar, dat het Pruissische kabinet, zoo voor zich als van wege zÿne hooge bondgenoten Rusland en Oostenrÿk, geprotesteerd heeft tegen het nemen van dwangmiddelen om den Koning der Nederlanden te noodzaken deszelfs bezittingen zonder billÿke voorwaarden op te geven; en er zÿn troepen op marsch naar de Belgische grenzen, terwÿl die in de garnisoenen bevelen hebben ontvangen om zich gereed te houden ten einde op het eerste bevel te kunnen uitrukken.

Ter zee is door de gecombineerde Engelsche en Fransche vloot niets verrigt.— Gelÿk men verhaalt, heeft zÿ genoegzaam met de stormen te doen. Wÿ weten niet of het een vrome wensch of eene werkelÿk gebeurde zaak is, dat die vloot door eenen storm is vernield geworden. Een storm heeft werkelÿk in de maand November sterk gewoed; en misschien is die wensch vervuld, ten minste gedeeltelÿk, want de Talavera, een 74tiger, en het Fransche fregat Calÿpso, hebben schade geleden.

Voor zoo ver wÿ vernomen zÿn er als nog geene andere maatregels aan onzen kant genomen dan het versterken van het kasteel van Antwerpen met 3000 man.

Op den 17den heeft de tweede kamer der Staten-Generaal gestemd voor het budjet van 1833, waarna de Minister van Finantien de verzekering gegeven heeft dat het gouvernement in overeenstemming met de natie de goedkeuring der nakomelingschap zal verdienen.

In deze zitting heeft men aan den gemelden Minister gevraagd of het kasteel van Antwerpen ontruimd en of de tweede ban der Schutterÿ opgeroepen zal worden, waarop geantwoord is geworden dat het verschil thans bestaat, niet in de overweging van een of meer der artikels van het traktaat, maar dat het oogmerk is om de Nederlanden te vernederen; dat tegenwoordig geweld met geweld moet tegen gegaan worden; en dat men trachten moet om te behouden wat men bezit. De ontruiming van het kasteel van Antwerpen wordt beschouwd als een der dwangmiddelen, hetwelk door een tweede, hetwelk wederom door een derde zal opgevolgd worden.

Opzigtelÿk de oproeping der tweede ban van de Schutterÿ kan hÿ niet zeggen of dezelve binnen twee, drie of vier dagen zal geschieden; maar hÿ berigtte echter dat Zÿne Majesteit dienzelfden dag (den 17) nog een finantieel besluit geteekend heeft, ter sterking der maatregels welke genomen mogten worden om die ban opteroepen, aangezien de Koning gemagtigd is om des noods zulks te doen.

De Koning heeft op den 16den November het volgende besluit genomen:

"De Fransche en Engelsche eigendommen zullen geëerbiedigd worden, te dien

gevolge zullen er drie dagen tÿd aan de Fransche en Engelsche schepen verleend worden om uit de havens van Nederland te vertrekken; dat Fransche en Engelsche vaartuigen welke naderhand in de havens van Holland mogten aankomen beleefdelÿk zullen afgewezen worden; en dat dit verbod zal opgeheven worden, zoo dra de *order in Council* van den 6den November zal ingetrokken zÿn."

De Koning van de Belgen heeft de zittingen van de Belgische kamers met eene wÿdloopige aanspraak geopend, van dewelke wÿ een uittreksel in de St. Thomas Courant vinden, hetwelk van den volgenden inhoud is:—

"Na een uitgestrekt uitstel, welke echter niet zoo nutteloos is geweest voor de belangen der natie, als men wel gevreesd heeft, is het oogenblik ten laatste opgedaagd waarin ik de wenschen van de kamers en van de natie kan vervullen door hare aandacht te vestigen op de mogendheden welke het traktaat van den 15 Nov. 1831 gewaarborgd hebben en door haar te overtuigen dat hetzelve ten uitvoer zal gelegd worden. De mogendheden hebben zich verzekerd gehouden dat door een langer verwyl in het nemen van dwangmiddelen, Belgie genoopt zal worden om zich zelven regt te verschaffen, om welke reden zÿ dan het gevaar van een algemeenen oorlog niet loopen willen. Twee dezer mogendheden hebben zich bÿ een plegtig verdrag vereenigd om de ontruiming van ons grondgebied te doen plaats grÿpen. De Fransche en Engelsche vloot stremt den handel van Holland, en zoo deze maatregel zonder uitwerking blÿft, zal er binnen den tÿd van twee dagen een Fransch leger komen, om zonder de rust van Europa te storen, te toonen dat de gegevene waarborgen geene ÿdele woorden zÿn.

"Deze Mÿne Heeren! zÿn de vruchten der staatkunde, welke het gouvernement ondersteunt heeft; en ik zal met vertrouwen aan uw onderzoek onderwerpen de onderhandelingen welke deze uitkomst te weeg hebben gebragt,

(Nu komt het aardigste van deze aanspraak.)

"Zoo het ten uitvoer brengen door de mogendheden van het door haar gewaarborgde traktaat ons jeugdig en schoon leger verhinderen mogten deszelfs dapperheid te ontwikkelen, maak ik echter genoegzaam staat op deszelfs gehechtheid om mÿ verzekerd te houden, dat in den loop der zich voorbereidende gebeurtenissen, de schending van het grondgebied of eenig ander vÿandelÿke daad tegen Belgie niet straffeloos zal gepleegd worden.

(Het is eene andere taal dan die gevoerd by gelegenheid van de plegtige verjarings feest der zoogenaamde overwinning van September. Toen even als nu verzekerde de Koning van zÿn vertrouwen in de dapperheid van de Belgen en om gebruik te maken van de hulpe hunner armen; maar de Koning zÿne vlugt en verlegenheid van Leuven indachtig zÿnde, wil den Belgen geene gelegenheid geven om andermaal, gelÿk zÿ eens beloofd hebben, tegen de Hollanders zonder wapens met blooten handen loopende te vechten.)

"Wÿ naderen eene groote gebeurtenis MÿneHeeren! de bevrÿding van ons grondgebied zal het publieke vertrouwen sterken. Maar gÿ zult met leedwezen gedenken dat Belgie, geheel Belgie door Europa niet aangenomen is. Wanneer de dag van scheiding zal aanbreken, zullen wÿ niet ongevoelig zÿn voor de diensten, bewezen door de bevolkingen die zich zoo getrouw bÿ onze zaak gevoegd hebben; zÿ hebben niet opgehouden mÿne aandacht tot zich te trekken; zÿ verdienen steeds bÿ de natie in aandenking te blÿven; en Belgie blÿft het land harer keuze."

Het laatste gedeelte van deze aanspraak zinspeelt op Luxemburg. Hieruit kan men opmaken dat de Franschen met Luxemburg zich niet zullen bemoeijen.

De Koning der Franschen heeft ook als naar gewoonte de zittingen der Fransche kamers met eene aanspraak geopend:

De Koning begint met zÿne blÿdschap te betuigen dat hy wederom gebruik mag maken der wysheid en ondersteuning der leden van de kamers. Hÿ verklaart dat gedurende den tusschen tÿd der zittingen, zÿne regering blootgesteld is geweest aan vele gevaren, welke door hare eigene kracht zÿn te boven gekomen geworden. Hy meent dat zÿn gouvernement op de zamenzweringen en het republiekeinsche stelsel de overwinning behaald heeft. Ook naar zÿne meening is het vertrouwen van binnen herleefd; hebben de handel en nÿverheid wederom hunnen gewonen loop genomen en heeft de Cholera het land verlaten.

Hÿ heeft alle redenen om zich verzekerd te houden der vreedzame gezindheden van de mogendheden, waarvan hÿ dagelÿks de verzekering ontvangt.

Ten opzigte des verbonds met Engeland tegen Holland, laat hÿ zich in diervoege uit:

"De naauwe vereeniging welke gevormd is tusschen Frankrÿk en Groot Brittanje zal voor beide natien eene bron van welvaart en sterkte opleveren en aan allen eene nieuwe waarborg van vrede geven.

"Eene zaak alleen mogt Europa als nog in moeijelykheden gewikkeld hebben.—Niettegenstaande de pogingen van mÿn gouvernement blÿft het traktaat van 15 November 1831 ter scheiding van Holland en Belgie onuitgevoerd. De middelen van bevrediging schenen uitgeput te zÿn en ik merktte op dat de voortduring van dien toestand van zaken de waardigheid en de belangen van Frankrÿk in gevaar zal brengen. Het oogenblik is daar om de traktaten ten uitvoer te leggen en onze jegens Belgie aangegane verbintenissen na te komen. De Koning van Groot Brittanje heeft in mÿne gevoelens gedeeld. Onze beide vlaggen wapperen vóór den mond van de Schelde; ons leger bevindt zich thans onder de muren van Antwerpen; en mÿne beide zonen rangschikken zich in deszelfs gelederen.

"Door mÿne dochter aan den Koning van de Belgen ten huwelÿk te geven, heb ik de twee natien naauwer aan elkander verbonden."

Vervolgens maakt de Koning der Franschen aan de kamers bekend dat er op den 4den Julÿ 1831 een traktaat is gesloten geworden tusschen Frankrÿk en de Vereenigde Staten van Amerika; en dat er een traktaat is gesloten geworden, waarbÿ Prins Otto van Beÿeren op den troon van Griekenland wordt geplaatst.

Eindelÿk besluit de Koning zÿne aanspraak met de betuiging dat hÿ geene verandering in de lasten van het volk heeft kunnen maken, en moedigt het volk aan om geduld te houden en betere gelegenheid af te wachten wanneer het land de onvermÿdelÿke gevolgen van omwenteling zal te boven gekomen zÿn.

De aanspraak heeft echter de goedkeuring van het publiek niet weggedragen, men heeft dezelve zeer gegispt.

Uit een verward berigt onder dagteekening van Parÿs 26 November, geplaatst in de St. Thomas Courant van den 5den Jan. blÿkt dat men een aanslag gedaan heeft op het leven van Koning Lodewÿk Philip; en het algemeen gevoelen is dat de politie de eerste hand er in heeft. Meer wordt niet van deze gewigtige gebeurtenis vermeldt.

Ontwerp van Verdrag *tusschen Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden ter eener, en de Hoven van Oostenryk, Frankryk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland ter andere zyde.*

Z. M. de Koning der Nederlanden, de Hoven van Oostenryk, Frankryk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland, in derzelver hoedanigheid van onderteekende Mogendheden der verdragen van Weenen en Parys, die het Koningryk der Nederlanden hebben ingesteld, uitgenoodigd hebbende, om, in overeenstemming met Z. M., over de beste middelen te beraadslagen tot het ten einde brengen der onlusten, die in zyne Staten zyn uitgebarsten, en de bovengenoemde Hoven aan die uitnoodiging hebbende toegegeven, zoo hebben hunne Gevolmagtigden, in conferentie te Londen vereenigd, met gemeen overleg van die zyner gezegde Majesteit, de plaats gehad hebbende omstandigheden in overweging genomen en de noodzakelykheid erkend, van op de voorwaarden der vereeniging van Belgie met Holland, zoodanig als die by het verdrag van Weenen van den 31sten Mei 1815 en by de daaraan gehechte akte van den 21sten July 1814 zyn vastgesteld, terug te komen, en alzoo om die der scheiding van de beide landen vast te stellen.

Te dien einde hebben Hunne Majesteiten tot derzelver Gevolmagtigden benoemd, te weten: ter eener zyde Z. M. de Koning der Nederlanden den Heer N. N.; en ter andere zyde:

Z. M. de Keizer van Oostenryk, den Heer N. N.
Z. M. de Koning der Franschen, den Heer N. N.
Zyne Brittannische Majesteit, den Heer N. N.
Z. M. de Koning van Pruissen, den Heer N. N.
Z. M. de Keizer van Rusland, den Heer N. N.

Dewelke, na hunne volmagten te hebben uitgewisseld, die in gooden en behoorlyken vorm bevonden zyn, omtrent de volgende artikelen zyn overeengekomen.

Art. I.

Zyne Majesteit de Koning der Nederlanden is bereid en verbindt zich, om door zynen Gevolmagtigde, daartoe gemagtigd, op den dag, waarop het tegenwoordig verdrag door zynen gezegden Gevolmagtigden en door die der Hoven van Oostenryk, Frankryk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland zal zyn onderteekend, het in het volgend artikel vermelde verdrag te doen sluiten en onderteekenen, waarover onderhandeld en hetwelk tot rypheid gekomen is door de bemiddeling en medewerking der Gevolmagtigden zyner hooge bondgenooten in Conferentie te Londen vereenigd.

Art. II.

Z. M. de Keizer van Oostenryk Z. M. de Koning der Franschen, Zyne Brittannische Majesteit, Z. M. de Koning van Pruissen en Z. M. de Keizer alle Russen verklaren, dat het in het voorgaande artikel vermeld verdrag, waarover onderhandeld en hetwelk tot rypheid gekomen is door de bemiddeling en medewerking hunner Gevolmagtigden by de Conferentie van Londen, de bepalingen inhoud, die zy gewenscht hebben te zien vaststellen tot herstelling der goede verstandhouding en des vredes tusschen de beide belanghebbende partyen en tot handhaving van den vrede van Europa; welk verdrag, door hunne gezegde Majesteiten gewaarborgd, van den volgenden inhoud is:

Verdrag tusschen Holland en Belgie.

Art. 1.

Het Belgische grondgebied zal zamengesteld zyn uit de provinciën.

Zuid-Braband,
Luik,
Namen,
Henegouwen,
West-Vlaanderen,
Oost-Vlanderen,
Antwerpen, en
Limburg,

zoodanig als dezelve behoord hebben tot het, in 1815 gevestigde, vereenigde koningryk der Nederlanden, met uitzondering van de distrikten der provincie Limburg, aangewezen in artikel 3.

Het Belgische grondgebied zal bovendien bevatten dat gedeelte van het Groot-Hertogdom Luxemburg hetwelk in art. 2 wordt aangewezen, mits de aldaar vermelde toestemming verkregen worde.

Art. 2.

Z. M. de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, stemt, behoudens de goedkeuring der Agnaten van het Huis van Nassau en van het Duitsche Bondgenootschap, er in toe, dat de grenzen, die het Groot-Hertogdom Luxemburg van het Belgische grondgebied zullen afscheiden, zoodanig zyn als hieronder wordt omschreven.

Te beginnen van de Fransche grenzen af, tusschen Rodange, hetwelk aan het Groot-Hertogdom Luxemburg zal blyven, en Athus, hetwelk aan Belgie zal behooren, zal er, volgens de hierby gevoegde kaart, eene lyn getrokken worden, welke—den weg van Arlon naar Longwy, de stad Arlon met haar gebied, en den weg van Arlon naar Bastogne aan Belgie latende,—tusschen Mesancy, hetwelk op Belgisch grondgebied zal liggen, en Clemancy, hetwelk aan het Groot-Hertogdom Luxemburg zal verblyven, op Steinfort zal aanloopen, welke plaats insgelyks aan het Groot-Hertogdom zal verblyven; —van Steinfort zal deze lyn in de rigting van Eischen, Heebus, Guirsch, Oberpalen, Grende, Nothomb, Parette en Perlé tot aan Martelange verlengd worden; moetende Heebusch, Guirsch, Grende, Nothomb en Parette aan Belgie, en Eischen, Oberpalen, Parlé en Martelange aan het Groot-Hertogdom behooren;—van Martelange zal gezegde lyn den loop der Sure, welker dalweg de grensscheiding tusschen de beide Staten zal uitmaken, volgen, tot tegenover Tintange, van waar dezelve in de regts mogelyke rigting tot aan de tegenwoordige grens van het arrondissement Diekirch verlengd worden, en doorgaan zal tusschen Surlet, Harlange, Jarchamps, die zy aan het Groot-Hertogdom Luxemburg zal laten, en Honville, Livarchamp en Loutremange, welke tot het Belgisch grondgebied zullen behooren, vervolgens in de omstreken van Doncols en Soulez, welke aan het Groot-Hertogdom zullen blyven; de tegenwoordige grens van het arrondissement Diekirch bereikende, zal de bedoelde lyn de gezegde grens volgen tot aan die van het Pruissisch grondgebied. Al het grondgebied alle de steden, plaatsen en oorden, ten westen van deze lyn gelegen, zullen aan Belgie behooren, en al het grondgebied, alle de steden, plaatsen en oorden, ten oosten van diezelfde lyn gelegen, zullen by voortduring aan het Groot-Hertogdom Luxemburg blyven toebehooren.

Het is de bedoeling, dat de Kommissarissen voor de grensscheiding, waarvan in art. 4 wordt melding gemaakt—deze lyn trekkende, en zich zoo veel mogelyk gedragende aan de omschryving, welke hierboven daarvan gemaakt is, alsmede naar de aanwyzingen op de kaart, ter meerdere duidelykheid by het tegenwoordig artikel gevoegd,—zoo wel op de plaatselyke gesteldheid als op het geryf, hetwelk aan beide zyden daaruit zal kunnen voorvloeyed, acht zullen slaan.

Z. M. de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg zal de noodige pogingen doen, om de hierboven vermelde toestemming te verwerven.

Art. 3.

Ter uitvoering van dat gedeelte van art. 1, hetwelk de provincie Limburg betreft, zullen de landstreken, waarvan de grenzen hieronder zyn aangewezen, by voorduring een deel van het koningryk der Nederlanden uitmaken.

1°. *Op den regteroever der Maas:*

By de voormalige Hollandsche enclaves op gezegden oever in de provincie Limburg, zullen gevoegd worden de districten dierzelfde provincie op denzelfden oever, welke in 1790 niet aan de Staten-Generaal toebehoorde, in diervoege, dat het gedeelte der tegenwoordige provincie Limburg, hetwelk op den regteroever der Maas gelegen, en tusschen deze rivier ten westen, de grenzen van het Pruissisch grondgebied ten oosten, de tegenwoordige grens der provincie Luik ten zuiden, en Hollandsch Gelderland ten noorden, begrepen is, voortaan geheel aan Z. M. den Koning der Nederlanden zal toebehooren.

2°. *Op den linkeroever der Maas:*

Te beginnen van het zuidelyke punt der Hollandsche provincie Noord-Braband, zal er, volgens de hierby gevoegde kaart, eene lyn getrokken worden, welke beneden Wessen, tusschen deze plaats en Stevenswaardt, op de Maas zal uitloopen, ter plaatse alwaar zich op den linker Maas-oever de grenzen der tegenwoordige arrondissementen Roermonde en Maastricht aanraken; in dier voege, dat Bergerot, Stamproy, Neer-Itteren, Ittervoort en Thorn, met derzelver gebied, gelyk mede al de andere plaatsen ten noorden van deze lyn gelegen, een deel van het Hollandsche grondgebied zullen uitmaken.

De voormalige Hollandsche enclaves in de provincie Limburg op den linker Maas oever zullen aan Belgie toebehooren, met uitzondering van de stad Maastricht, welke met eenen behoorlyken kring van grondgebied van ten minste 1200 vademen in de doorsnede, te rekenen van het uitwendig glacis der vesting op gezegden oever van die rivier,—een kring, die later door de in het volgende artikel vermelde Kommissarissen voor de grensscheiding zal worden geregeld,—by voortduring in volle souvereiniteit en eigendom door Z. M. den Koning der Nederlanden zal worden bezeten.

Art. 4.

Ten gevolge van de hiervoren vastgestelde schikkingen over het grondgebied, doet elke der beide partyen wederkeerig en voor altyd afstand van al het grondgebied, al de steden, plaatsen en oorden, gelegen binnen de grenzen der bezittingen van de andere party, zoodanig als deze in de artikelen 1, 2 en 3 omschreven zyn. De bedoelde grenzen zullen, in overeenstemming met dezelfde artikelen, door Nederlandsche en Belgische Kommissarissen voor de grensscheiding getrokken worden, die zoo spoedig mogelyk binnen de stad Maastricht zullen byeenkomen.

Art. 5.

Belgie zal binnen de in art. 1, 2 en 3 aangewezen grenzen eenen onafhankelyken en voortdurend onzydigen Staat uitmaken.

Het zal gehouden zyn diezelfde onzydigheid jegens alle de andere Staten in acht nemen.

De bedoeling is, dat Belgie nimmer en in geen geval zich op zyne onzydigheid zal kunnen beroepen, om zich aan zyne uit het tegenwoordig verdrag voortvloeijende verpligtingen te onttrekken.

Art. 6.

Holland zal op de meest gepaste wyze de waterloozing voor Vlaanderen doen regelen, ten einde zoo veel mogelyk de overstroomingen voor te komen. Het stemt zelfs toe, dat met dit doel in eene redelyke mate van het aan hetzelve onderworpen grondgebied worde gebruik gemaakt. De sluizen, die te dien einde op het Nederlandsche grondgebied zullen worden vervaardigd, zullen aan deszelfs oppergezag onderworpen blyven, en op geen gedeelte van deszelfs grondgebied zullen zoodanige sluizen worden gemaakt, die de verdediging zyner grenzen zouden kunnen benadeelen. Wederzyds zullen, binnen den tyd van ééne maand na de uitwisseling der bekrachtigingen, kommissarissen benoemd worden, die met het bepalen der meest geschikte plaatsen voor het leggen der gezegde sluizen belast zullen zyn. Zy zullen te zamen overeenkomen over de zoodanige, die aan een gemeen beheer zullen moeten worden onderworpen.

Art. 7.

De bepalingen der artikelen 108 tot 117 ingesloten van de algemeene Weener kongres-akte, betrekkelyk de vrye vaart op de stroomen en bevaarbare rivieren worden toegepast op de stroomen en bevaarbare rivieren, die het Nederlandsche en Belgische grondgebied van een scheiden of gelykelyk doorloopen.

De Nederlandsche Regering verbindt zich, om de regten en het loodsgeld op de Schelde op eenen gematigden voet vast te stellen, en voor het behoud der zeegaten van gezegden stroom te waken.

De bedoelde regten zullen voor den Nederlandschen koophandel en voor den Belgischen koophandel dezelfde zyn.

Zy zal voorloopig voor de Schelde de tarieven der overeenkomst betrekkelyk de vrye Rynvaart, den 31sten Maart 1831 te Mentz geteekend, aannemen, alsmede de overige bepalingen dierzelfde overeenkomst, voor zoo verre zy op de Schelde van toepassing zullen kunnen zyn, maar deze gelykstelling der vaart op de Schelde met de Rynvaart zal, om definitief te worden, eene byzondere overeenkomst vereischen.

Art. 8.

Het gebruik der kanalen, die te gelyk de beide landen doorsnyden, zal by voortduring vry en aan de ingezetenen daarvan gemeen zyn. Het is de bedoeling, dat zy wederkeerig en op dezelfde voorwaarden daarvan genot zullen hebben, en dat van weêrszyden slechts matige regten voor de vaart op de gezegde kanalen zullen worden geheven.

Art. 9.

§ 1. Te rekenen van den eersten July 1832 zal Belgie, uit hoofde der verdeeling van de openbare schuld van het Koningryk der Nederlanden, met eene som van 8,400,000 Nederlandsche guldens aan jaarlyksche renten belast blyven. Binnen een tydsverloop van veertien dagen na de bekrachtiging van het tegenwoordig verdrag, zullen wederzydsche Kommissarissen te Utrecht eene onderhandeling openen, om gezegde som te kapitaliseren. In geval de Kommissarissen der beide partyen zich binnen een tydsverloop van twee maanden over die kapitalisatie niet mogten kunnen verstaan, en dat alzoo de renten van 8,400,000 guldens gevestigd bleef, zullen de overschotten, die aan weerskanten uit § 5 van het tegenwoordig artikel mogten voortvloeijen, als aangezuiverd beschouwd worden, en die vereevening slechts als maatregel van orde plaats hebben. In dat geval zullen de kapitalen der gezegde rente van het debet van het grootboek te Amsterdam, of van het debet van de algemeene schatkist van het Koningryk der Nederlanden, op het debet van het grootboek van Belgie worden overgeschreven.

§ 2. In hetzelfde geval zullen de, ten gevolge van de voorgaande §, tot een gezamenlyk bedrag van 8,400,000 Nederlandsche guldens aan jaarlyksche renten, overgeschrevene kapitalen en ingeschrevene renten op het debet van het grootboek van Belgie, beschouwd worden, een deel der Belgische Nationale schuld uit te maken, en Belgie verbindt zich om, in geen geval, noch voor het tegenwoordige, noch in de toekomst, eenig onderscheid te maken tusschen dat gedeelte zyner openbare schuld, en elke andere reeds gemaakte of nog te maken Belgische schuld.

§ 3. De betaling der gezegde som van 8,400,000 Nederlandsche Gulden aan jaarlyksche renten zal in dat geval regelmatig, van half jaar tot half jaar, hetzy te Brussel, hetzy te Antwerpen, in gereed geld, plaats hebben, zonder dat daarvan noch voor het tegenwoordige, noch in de toekomst, eenige aftrekking plaats hebbe, van welken aard die ook wezen moge.

§ 4. Door middel van het vestigen der gezegde som van 8,400,000 guldens aan jaarlyksche renten, of door derzelver kapitalisatie, zal Belgie zich van alle verpligting jegens Holland, uit hoofde der verdeeling van de openbare schulden van het Koningryk der Nederlanden, ontlast zien.

§ 5. De in § 1 van het tegenwoordig artikel vermelde kommissarissen zullen tot de vereevening van het fonds van het Amortisatie-Syndikaat en van dat der Brusselsche bank, in hare betrekking van Rykskassier, overgaan.

§ 6. De verdeeling der schuldvorderingen, *domein-losrenten* genaamd, zal plaats hebben in evenredigheid met het op ieder grondgebied gelegen onderpand, bestaande hetzy in den nog niet ontvangen koopprys van reeds verkochte domeinen, hetzy in tot dezen dag toe nog niet vervreemde domeinen.

§ 7. De Nederlandsche en Belgische kommissarissen, in § 1 van het tegenwoordig artikel vermeld, zullen, in geval de kapitalisatie geene plaats hebbe, zich, behalve met de vereevening waarmede zy belast zyn, ook met de overdragt der kapitalen en renten bezig houden, die, uit hoofde van de verdeeling der openbare schulden van het Koningryk der Nederlanden, tot een gezamenlyk bedrag van 8,400,000 gulden aan jaarlyksche renten toe, ten laste van Belgie moeten komen.

Zy zullen insgelyks overgaan tot de wederzydsche uitlevering der archiven, kaarten, plannen en andere stukken, die aan de beide partyen toebehooren, of tot derzelver bestuur betrekking hebben.

Art. 10.

Daar Holland uitsluitend, sedert de betaling van het eerste halfjaar van 1830, alle de noodige voorschotten voor de dienst van het geheel bedrag der openbare schuld van het Koningryk der Nederlanden gedaan heeft, is men overeengekomen, dat gezegde voorschotten, berekend tegen den maatstaf van 8,400,000 guldens aan jaarlyksche renten, by het in § 1 van het voorgaand artikel vermelde kapitaal zullen gevoegd, of wel afzonderlyk, in gelyke termynen, elk ten bedrage van 4,200,000 guldens door de Belgische schatkist aan de Nederlandsche schatkist terug betaald zullen worden. In het laatste geval zal de eerste termyn dezer terugbetaling door de Belgische schatkist aan de Nederlandsche schatkist worden voldaan, drie maanden na de bekrachtiging van het tegenwoordig verdrag, en de overige termynen van drie maanden tot drie maanden.

Over deze verschillende sommen zal aan Holland eene rente worden te goed gedaan, berekend tegen 5 ten honderd jaars, van den 1sten July 1832 af, tot de geheele afbetaling op gezegde vervaltermynen.

Art. 11.

De haven van Antwerpen zal, in overeenkomst met de bepalingen van art. 15 van het verdrag van Parys van 30 Mei 1814, by voortduring alleen eene handelshaven blyven.

Art. 12.

De werken van openbaar of byzonder nut, zoo als vaarten, wegen of andere van soortgelyken aard, die geheel of gedeeltelyk op kosten van het Koningryk der Nederlanden aangelegd zyn, zullen met de daaraan verknochte baten en lasten aan het land toebehooren, waarin zy gelegen zyn.

Het blyft de bedoeling, dat de kapitalen, die voor het aanleggen dezer werken opgenomen en daarop bepaaldelyk gevestigd zyn, onder de voorzegde lasten zullen worden begrepen, voor zoo verre zy nog niet afgelost zyn, en zonder dat de reeds gedane aflossingen aanleiding tot vereevening kunnen geven.

Art. 13.

Het beslag, hetwelk in Belgie, gedurende de onlusten, om staatkundige redenen, op patrimoniële goederen en domeinen, van welken aard ook, gelegd mogt zyn, zal zonder de minste vertraging worden opgeheven en de wettige eigenaars zullen onmiddelyk weder in het genot der gezegde goederen en domeinen worden gesteld.

Het tegenwoordig artikel is toepasselyk op alle de goederen, die het Huis van Nassau in Belgie bezit.—Het aandeel van den Koning der Nederlanden in de Brusselsche bank, alsmede de jaarlyksche rente, door die instelling aan Zyne Majesteit verschuldigd, moeten ter beschikking Zyner Majesteit gesteld worden, om daarvan in overeenkomst met de statuten der maatschappy genot te hebben.

Art. 14.

De ingezetenen en eigenaars in de beide landen, waarvan de afscheiding ingevolge de tegenwoordige artikelen plaats heeft, zullen, indien, zy hunne woonplaats van het eene land naar het andere verleggen willen, de vryheid bezitten om gedurende twee jaren over hunne roerende en onroerende goederen, van welken aard die ook mogen zyn, te beschikken, die te verkoopen, en de opbrengst van dien verkoop, hetzy in klinkende munt, hetzy in andere waarden, over te brengen, zonder daarin belemmering te ontmoeten of andere regten te betalen, dan waarmede thans de overgang en overdragt van goederen in de beide landen belast zyn.

Het is de bedoeling, dat voor het tegenwoordige en toekomstige, afstand gedaan wordt van het heffen van alle regten op den uitvoer van erfenissen, alsmede van alle regt van den Staat op de nalatenschap van een overleden vreemdeling, ten aanzien van de personen en goederen der Nederlanders in Belgie, en der Belgen in Nederland.

Art. 15.

De hoedanigheid van gemengde onderdanen, voor zoo ver het bezit van eigendommen betreft, zal erkend en gehandhaafd worden.

Art. 16.

De bepalingen der artikelen 11 tot 21 ingesloten van het verdrag, hetwelk den 3den Mei 1815 tusschen Oostenryk en Rusland gesloten is,—en een wezenlyk deel uitmaakt van de algemeene Akte van het Kongres van Weenen—welke betrekking hebben tot de eigenaars van goederen in beide de Staten, tot derzelver verpligting om domicilie te kiezen, tot de regten, welke zy als onderdanen van den eenen of den anderen Staat zullen uitoefenen, en tot de betrekkingen van nabuurschap, in de eigendommen, welke door de grenzen doorsneden worden,—zullen worden toegepast op de eigenaars en op de eigendommen, welke zich in Nederland in het Groot hertogdom Luxemburg, of in Belgie, in de gevallen zullen bevinden, voorzien by de voormelde bepalingen der Weener Kongres akten. Daar, van nu af aan, de regten op den uitvoer van erfenissen en het regt van den Staat op de nalatenschap van een overleden vreemdeling, tusschen Holland, het Groot-Hertogdom Luxemburg en Belgie afgeschaft zyn, zoo is het de bedoeling, dat diegenen der bovengemelde bepalingen, welke op deze regten betrekkingen mogten hebben, gerekend zullen worden in de drie landen nietig en zonder kracht te zyn.

Art. 17.

In de gewesten welke van heerschappy veranderen, zal niemand, uit eenigerlei hoofde van regtstreeksche of middelyke deelneming aan de staatkundige gebeurtenissen, op wat wyze ook, vervolgd of verontrust kunnen worden.

Art. 18.

De pensioenen, wachtgelden en traktementen van non-aktiviteit en reforme, zullen in het vervolg van wederzyden, zoo in het burgerlyke als in het militaire, aan allen uitbetaald worden, die daarop regt hebben, overeenkomstig de wetten, welken vóór den 1sten November 1830 in werking zyn geweest.

Men is overeengekomen, dat de bovengemelde pensioenen en traktementen der regthebbenden, die geboren zyn op het grondgebied hetwelk thans Belgie uitmaakt, ten laste van de Belgische schatkist zullen verblyven, en de pensioenen en traktementen der regthebbenden, die geboren zyn op het grondgebied hetwelk thans Nederland uitmaakt, ten laste der Nederlandsche schatkist.

Art. 19.

Alle de vorderingen der Belgische onderdanen ten laste van byzondere instellingen, zoo als weduwen-fondsen en fondsen bekend onder den naam van legesfonds en burgerlyk en militair pensioen-fonds, zullen door de, in artikel 9 vermelde, gemengde kommissie van vereevening onderzocht en beslist worden, naar aanleiding van den inhoud der reglementen van die fondsen, en den finantielen toestand waarin zy zich bevinden.

De gestorte borgtogten, gelyk mede de stortingen door Belgische rekenpligtigen gedaan, zullen aan de daarop regthebbenden, op vertoon hunner bescheiden, worden teruggegeven.

De geregtelyke depôts en de geconsigneerde gelden zullen insgelyks aan de daarop regthebbenden worden teruggegeven door de overheden van het land, alwaar zy zyn gestort, zonder op de woonplaats van den consignataris acht te slaan.

Indien Belgische onderdanen, uit hoofde der vereevening van den zoogenaamden *Franschen achterstand*, nog regten van inschryving te doen gelden mogten hebben, dan zullen die vorderingen insgelyks door gezegde kommissie onderzocht en naar evenredigheid van de te dien einde beschikbare sommen vereevend worden.

Art. 20.

Onmiddelyk na de uitwisseling der bewyzen van bekrachtiging van het tegenwoordig verdrag, zullen de noodige bevelen aan de bevelhebbers der wederzydsche krygsbenden worden gezonden, om het grondgebied, de steden, plaatsen en oorden te doen ontruimen, welke van heerschappy veranderen.

De burgerlyke overheden aldaar zullen gelyktydig de noodige bevelen ontvangen, om dat grondgebied, die steden, plaatsen en oorden aan de van wederzyden daartoe te benoemen kommissarissen over te geven.

Deze ontruiming en deze overgave zullen in dier voege plaats hebben, dat zy binnen den tyd van vier weken, of zoo mogelyk nog vroeger, zyn afgeloopen.

Art. 21.

De bekrachtigingen van het tegenwoordig verdrag zullen te Londen worden uitgewisseld binnen den tyd van zes weken, of zoo mogelyk nog vroeger.

Art. III.

Door middel der onderteekening en bekrachtiging van het tegenwoordig verdrag en van dat in het tweede artikel vermeld, wordt de vereeniging, die uit kracht van het verdrag van Weenen van den 31sten Mei 1815 tusschen Holland en Belgie bestaan heeft, erkend ontbonden te zyn.

Art. IV.

De bekrachtigingen van het tegenwoordig verdrag zullen binnen den tyd van zes weken, of zoo mogelyk nog vroeger, te Londen uitgewisseld worden.